

Burenbabbel

Met enige schroom trekt jullie BurenBabbelaar naar zijn volgende interview. "Even mijn mannelijkheid achterwege laten" praat ik mezelf nog toe. Het dient gezegd: de ontvangst door mijn gastvrouw van dienst is hartelijk, aan de voordeur van haar peperkoeken huisje (nvdr deze beeldkeuze wordt straks duidelijker). En dit is niemand minder dan **Chloé De Bie** van **Vivolinio**.

Klinisch **seksuologe**, klinisch **psychologe**, relatie-, gezins-, en systeem-**psychotherapeute**, burn-out **coach**, rouwtherapeut... haar titels en bijhorende diploma's zijn indrukwekkend. Maar vóór alles is ze geboren en getogen Westremnaar. Tot haar zestienste woonde Chloé aan de Kortrijksesteenweg om daarna naar Afsnee te verhuizen. Ook de genealogische wortels van de familie liggen zeer diep verankerd in ons dorp. Haar grootvader Georges De Bruyne was jarenlang de gekende Heilige Man van SDW en haar ouders zijn ook nog steeds inwoners van ons dorp.

De carrière van Chloé had er heel anders kunnen uitzien want de ambitieuze seksuologe had andere dromen... musical, zingen en acteren. Van jongs af aan dertelde de kleine prinses al zingend door het leven. Reeds in 1998 trad ze als kleine stiefzus van Assepoester op in de musical van Studio 100. Hoewel haar ouders hun dochter nooit echt verhinderden om haar dromen na te jagen, werd er toch fijntjes gealludeerd op het onzekere bestaan van actrices/zangeressen en het belang van een goed diploma.

Het werden dus 14 jaren van diploma's behalen en dit met het gekende succes. Maar dromen en de bijhorende passies laten een mens nooit los. In haar (weini-ge) vrije tijd is Chloé lead-zangeres bij de

coverband C-duction en acteert/zingt ze in musicals. Maar daar stopt het niet, Chloé is ook **auteur** van twee boeken "Op zoek naar liefde" en "Ze leefden nog lang en gelukkig" (Pelckmans). Als primeur kan ik onze lezers meegeven dat haar derde (en volgens haar laatste) pennenworp medio april zal verschijnen onder de niets verhullende titel "Hoogtepunt: over de wonderen van het orgasme" (samen met Prof. Dr. François Hervé – te verschijnen bij Borgerhoff & Lambergts).

"Zijn we door je lijst van bezigheden" vraag ik haar? Duidelijk buiten de waard(in) gerekend. Een mea culpa mijnentwege later vertelt ze over haar wekelijkse **radiomoment** op donderdag van 21 tot 23 uur op de zender Joe. Samen met Tess Goossens presenteert ze er "Love, Sex & Drama", de pittigere en meer eigentijdse versie van *Het eenzame Hartenbureau* uit lang vervlogen radio-tijden.

Vanwaar komt nu die naam **Vivolinio**? Een binnenkopper voor Chloé. Die komt uit het Esperanto en betekent "levenslijn" vertelt ze. De kern van haar activiteiten als seksuologe/psychologe in één woord dus... Wistjedaatje voor onze lezers: Het Esperanto is een kunstmatig ontworpen internationale taal om mensen uit verschillende culturen gemakkelijker met elkaar te laten communiceren.

"**Liefde en verbinding**" zijn Chloé's leit-motieven. De gekende uitspraak "Liefde is een werkwoord" naar het boek van Alfons Vansteenwegen transformeert Chloé naar "Seks is een werkwoord". "De onwetendheid en groot gebrek aan kennis over relaties en seks is enorm." Tijdens lezingen stelt Chloé vaak als eerste vraag "Teken mij eens een penis en een vagina met clitoris". "Je zou verstoeld staan van het resultaat" deelt ze

mij indringend mee, "zowel bij mannen als bij vrouwen". Zelf slaag ik in deze kennistest met vlag en wimpel.

In haar ervaring is veel terug te leiden naar een bepaalde relationele problematiek, legt ze uit. "Het soms zo overhyped burn-out begrip is zeer vaak terug te brengen naar een onderliggende intermenselijke disconnectie, die niet enkel werkgerelateerd hoeft te zijn."

Even terug naar het begin... **peperkoeken-huisje...** weet u wel? "Een anekdotisch verhaaltje" gniffelt Chloé. Het Vivolinio-huis heeft echt veel weg van het peperkoeken-huisje uit het Hans en Grietje-sprookje en is trouwens een beschermde dorpsgevel. Enkele jaren geleden tijdens Halloween had Chloé huis en tuin in die sfeer omgetoverd, wat ze wel vaker doet (nvdr opgepast voor roze flamingo's). Een buurjongetje vroeg aan zijn plusmama of er echt een heks woonde in dat speciale huis. Chloé heeft zich dan maar verkleed in een liefdesheksje. Op dát moment werd de dorpslegende geboren.

Chloé heeft een groot hart en ziet/beleeft **la vie en rose**. Neem dit laatste maar letterlijk: roze auto, roze drinkbeker (haar compagnon de route), roze folders... noem maar op. Dromen hebben vaak roze wolken en de grootste droom van Chloé is om ooit deel te nemen voor België aan het Eurovisiesongfestival. Gezien de gezonde dosis ambitie van mijn gespreksgenoot zou ik dit niet zo maar gratis weglachen.

Haar hart voor Sint-Denijs-Westrem is ook groot. De lokale verankering, het gezellige en kleinschalige en zo veel meer. Toch maakt ze zich ook zorgen over de toekomst en de mogelijke plannen van moederstad Gent met ons dorp. Ik hoorde die vrees al verschillende keren en niet enkel bij zelfstandigen. Mobiliteitsplannen, toegankelijkheid, besparingen etc.

"Heb je nog tijd voor hobby's" sluit ik onze babbel af? "Naast mijn werk, radio, musicals en zingen" riposteert ze smalend. Maar ja, toch één: zwemmen. Jammer genoeg is er in de buurt niet echt een plaats om even snel tussendoor een paar baantjes te trekken. Bij deze een warme oproep aan onze lezers: wie wil een lief heksje helpen zo nu en dan een verfrissende duik te kunnen nemen? Een goede babbel krijgt u er zo maar bij!

Op naar de volgende burenbabbel. Verba volent scripta manent, pen en papier in de aantocht.

Jullie Burenbabbelaar
Steve Massagé